

Bestemmelser i samme Paragraf i Straffeloven. Forudsætningerne for Misbrug af Andre's Varemærker, saaledes som disse ere efter Straffelovens § 278, ere vistnok ikke saa lidt forskellige fra Forudsætningerne i saa Henseende i nærværende Lovudkast. Efter dette Lovforslag, i det Mindste, saaledes som det blev forstaaet i Landsthinget, maa det være tilladt Enhver at benytte et hvilket-somhelst Varemærke, selv om Andre benytte det, naar de ikke have haft Eneret paa det, eller det ikke paa anden Maade er beskyttet ifølge denne Lov, navnlig naar der paa Markedet findes Naavn paa Personer eller Eiendom. En anden Forudsætning ligger vistnok til Grund for Straffelovens § 278. Jeg antager imidlertid, at de Overveielser, som ville være fornødne, bedst eller i det Mindste fyldest, ville kunne finde Sted i det Udvalg, som jeg forventer nedsat i denne Sag, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa i dette Dieblit.

Fuel. Jeg skal ikke indlade mig videre paa Lovforslaget, men skal kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg som Formand i det Udvalg, der var nedsat i forrige Samling, har haft Leilighed til at komme nærmere ind paa denne Sag. I første Dieblit forekom det mig, som om denne Lov ikke frembød synderlig Banstielighed, men som om vi næsten kunde lade den gaa usorandret, som den forelaa fra Landsthinget, men ved en nærmere Undersøgelse viste det sig for Udvalget, at der var forbundet ikke saa faa Banstieligheder derved, idet det Princip, Regjeringen havde opstillet, var blevet forladt af Landsthinget, og der ved en Omarbeiden var blevet staaende forskellige Ting, som enten maatte rettes eller tages ud af Loven. Denne forelaa derfor ikke i nogen aldeles brugbar Stikelse. Imidlertid var Udvalget kommet temmelig vidt i sit Arbeide, uagtet det arbeidede under et stærkt Tryk, nemlig Trykket af en forestaaende Dpløsning, og jeg tør sige, at hvis Dpløsningen ikke havde fundet Sted, kunde Loven nu have været færdig fra dette Things Gaand. Jeg bemærker dette af Hensyn til, at det fra officiel Side blandt Andet er blevet anført som Grund til Dpløsningen, at Udvalgene ikke arbeidede paa tilfredsstillende Maade. Jeg søger mig forpligtet til overfor dette Udvalg, hvis Ledelse var betroet mig, at erklære, at det ikke var Tilfældet med denne Sag. Der var Enighed i hele Udvalget om Sagen og efter den Maade, hvorpaa Udvalget arbeidede, vilde det, som sagt, have været høist sandsynligt, at Lovforslaget vilde være blevet gjort færdigt fra Folkethingets Gaand i forholdsvis kort Tid.

Da Ingen ellers ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Leth. Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer, i Tighed med, hvad der fandt Sted i den første Afdeling af denne Samling.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet,

vedtoges ovennævnte Forslag af Leth uden Afstemning.

Man gif dernæst til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Amtmands embederne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 374.)

Der var til denne Behandling intet Andringsforslag stillet. Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold samt Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Andringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Kurationsdirektør i Helsingør og Aalborg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 375.)

Der var til denne Behandling intet Andringsforslag stillet. Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold samt Lov-